

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko T.
z siedzibą w W.
o zadośćuczynienie i odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów
- zachodzi nieważność postępowania
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej

doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 marca 2016 r., zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez stronę skarżącą podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powolywanie się przez stronę skarżącą na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez stronę skarżącą w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przedstawiona w istocie jedynie w formie samego sformułowania zagadnień prawnych odnoszących się do kwestii przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody, nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienia te mogły - z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy - być uznane za istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Kwestie te zostały poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego (por. np. wyroki z dnia 10 kwietnia 2000 r., V CKN 15/00, z dnia 29 października 2008 r., IV CSK 228/08, z dnia 27 lipca 2000 r., IV CKN 46/00, z dnia 5 lipca 2001 r., II CKN 567/00, z dnia 3 sierpnia 2006 r., IV CSK 118/06, z dnia 3 lipca 2008 r., IV CSK 127/08, z dnia 19 listopada 2009 r., IV CSK 241/09, z dnia 21 maja 2003 r., IV CKN 166/01, z dnia 16 września 2003 r., IV CKN 481/01, z dnia 29 października 2008 r., IV CSK 243/08, z dnia 2 grudnia 2010 r., I CSK 20/10, z dnia 16 listopada 2011 r., V CSK 527/10, z dnia 12 września 2013

r., IV CSK 87/13, z dnia 10 lipca 2014 r., I CSK 519/13, z dnia 11 września 2014 r., III CSK 248/13, z dnia 6 listopada 2014 r., II CSK 42/14, z dnia 25 lutego 2015 r., IV CSK 297/14, z dnia 29 września 2016 r., V CSK 717/15). Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw